

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5C/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618201211
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2019:2618201211.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v spore žalobcu: PRIVATdebt s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 45 322 571, zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Sidorom, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593 proti žalovanému: N. T., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt S. Q. T. XXX, XXX XX S. Q. T. o zaplatenie 70,70 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 € a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 70,70 € od 1.7.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.5.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 €, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 70,70 € od 1.7.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že žalovaný cestoval dňa 1.6.2017 mestskou hromadnou dopravou v Bratislave v dopravnom prostriedku Dopravného podniku Bratislava, a.s. bez platného cestovného lístka. Cestovné v sume 0,70 € a prirážku pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 70,00 € nezaplatil.

2. Okresný súd Senica žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 5C/25/2018-19 zo dňa 20.6.2018, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto ho súd uznesením č.k. 5C/25/2018-38 zo dňa 2.1.2019 zrušil.

3. Žaloba spolu s jej prílohami, výzva na vyjadrenie k žalobe a všeobecné poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu boli žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 17.1.2019 oznámením o doručovaní písomností na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 CSP.

4. Žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

5. Súd v súlade s ustanovením § 177 ods. 2 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 CSP dňa 13.2.2019 verejne vyhlásil rozsudok.

6. Súd vykonal dokazovanie Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 1.6.2017, Prepravným poriadkom integrovaného dopravného systému v Bratislavskom kraji a jeho Prílohou 1,

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.5.2018 s prílohou, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.5.2018, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento stav vecí:

7. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.5.2018 spoločnosť Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, so sídlom Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736 postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tejto žaloby, na súčasného žalobcu, ktorým je spoločnosť PRIVATdebt s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 45 322 571. Podľa prílohy k zmluve bola postúpená pohľadávka voči žalovanému vo výške 0,70 € za cestovné a 70,70 € prirážka.

8. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť listom zo dňa 16.5.2018 oznámil žalovanému postúpenie svojej pohľadávky vo výške 70,70 € na spoločnosť PRIVATdebt, s.r.o. s tým, že pohľadávku má žalovaný uhradiť tejto spoločnosti na jej bankový účet uvedený v oznámení.

9. Súd mal preukázané z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok variabilný symbol 1711112 zo dňa 1.6.2017, že žalovaný dňa 1.6.2017 cestoval v dopravnom prostriedku spoločnosti Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) bez platného cestovného lístka v autobuse na linke MHD č. 21, č. voza 2869. Na výzvu prepravného kontrolóra sa nepreukázal platným cestovným lístkom, ani iným platným cestovným dokladom. Cestovné v sume 0,70 € a sankčnú úhradu k základnému cestovnému pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 70,00 € odmietol zaplatiť a nereagoval ani na písomnú výzvu právneho predchodcu žalobcu na uhradenie vzniknutej pohľadávky.

10. Podľa § 760 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

11. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení účinnom ku dňu 1.6.2017, teda ku dňu prepravy žalovaného (ďalej len „zákon č. 56/2012 Z.z.“), cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

12. Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z., ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

13. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z., sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

14. Súd z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Žalovaný cestoval dňa 1.6.2017 v dopravnom prostriedku právneho predchodcu žalobcu bez platného cestovného lístka, čím porušil zmluvu o preprave osôb, bol zastihnutý prepravným kontrolórom a nesplnil si svoju povinnosť zaplatiť základné cestovné platné v tom čase v sume 0,70 € a sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 70,00 €, ktorá neprevyšuje stonásobok základného cestovného bez príplatkov, a preto súd žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 70,70 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

15. Podľa § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného ako dlžníka, popri plnení, aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úroky z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, a to vo výške 5,00 % ročne zo sumy 70,70 € od 1.7.2017 do zaplataenia, nakoľko žalovaný bol povinný zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu v deň vykonania kontroly na mieste, teda dňa 1.6.2017. Nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania s úhradou cestovného aj sankčnej úhrady pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom. Žalobca využívajúc svoje dispozičné právo, požadoval úroky z omeškania až dňom nasledujúcim jeden mesiac po absolvovaní prepravy žalovaným, tzn. odo dňa 1.7.2017.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

23. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.